

[H. C. Toft.]

se til, før det lovforslag, vi behandler her, er vedtaget, og da skal de nationale interventionsorganer efter ministerens oplysninger være direktoratet. Jeg går derfor ud fra, at det, ministeren gav udtryk for først, er noget, der nu skal behandles i det nationale interventionsorgan og forhandles med de kredse, som har interesse deraf.

Jeg vil gerne sige til ministeren, at det er min opfattelse, at det kvantum, der er fastsat, er alt for stort, for hvad betyder det, når man siger 10.000 tønder korn? Det betyder, at så godt som ingen dansk landmand overhovedet har mulighed for selv at kunne levere varen på interventionslageret, medens mange landmænd i Tyskland udmærket kan levere de 1.000 tønder. Når man i Danmark har sat grænsen så højt som til 10.000 tønder, betyder det, at landmændene er afskåret fra at levere direkte til interventionslageret. Så skal det over kornkøbmanden eller måske flere kornkøbmande. Det skal transporteres dertil og derfra, og når købmanden skal have fortjeneste derpå, går det ud over landmanden, der får en mindre pris.

Jeg mente egentlig, at alle vore bestræbelser skulle gå ud fra at have færrest mulige omkostninger, således at producenten fik mest muligt. Derfor opfordrer jeg landbrugsministeren til, når nu den lov er vedtaget, der giver ham grundlag herfor, at tage nye forhandlinger og drage omsorg for, at man får en minimumsstørrelse for interventionslageret, der er så lav som muligt, i lighed med Tysklands f. eks., således at danske landmænd sikres den bedst mulige pris, hvis det er nødvendigt at levere varerne til interventionspriser.

Det fremgår af udvalgsbetænkningen, at landbrugsministeren har givet tilsagn om, at han vil underrette folketingets landbrugsudvalg om aktuelle og væsentlige forhold vedrørende administrationen af markedsordninger inden for landbrugsområdet. Derved åbnes den adgang, som jeg synes er nødvendig, nemlig at det særlige faglige udvalg, om jeg må sige det sådan, der sidder her i folketinget og behandler landbrugsspørgsmål, får orientering om udviklingen i landbrugspolitikken, om, hvad der forestår, og hvad der er sket. Da det er en folketingsbeslutning, bekræftet ved en folkeafstemning, at vi skal

indtræde i EF og markedsordningerne dermed også er godkendt, finder jeg det rigtigt, at vi her i folketinget stadig er orienteret om udviklingen, og hvad der skal ske ikke mindst på dette område.

Vedrørende det andet lovforslag, om frugt og gartneriprodukter, vil jeg gerne sige, at jeg mener, der i udvalgsbetænkningen mangler en enkelt bemærkning. I lovforslaget om landbrugsvarer er det understreget, at på de områder — det er nævnt i betænkningen om landbrugsvarer — som berører handelsministeren, er det handelsministeren, der kan forhandle med udvalget. Det burde nok bekræftes, at sådan forholder det sig også for gartneri- og frugtsektoren.

Ved første behandling anmodede vi ministeren om at begrunde omfanget af tilskud, lån og garantier, der kan gives i overgangsperioden til frugt- og gartneribrug. Efter det, der blev oplyst under udvalgsarbejdet, må jeg sige, at nu har ministeren begrundet de beløb, der skal være til rådighed. Men også her drejer det sig om indstillinger, og derfor mener jeg at måtte slå fast — og jeg håber, ministeren vil bekræfte det — at der ikke blot kan være tale om en flertalsindstilling, men at ministeren også her orienteres om alle de synspunkter, der har været fremme i udvalget.

På samme måde som med hensyn til landbrugsvarerne har ministeren givet tilsagn om at give landbrugsudvalget oplysninger om aktuelle og væsentlige forhold ved administrationen af markedsordningerne for frugt- og gartneriområdet. Også det er jeg tilfreds med.

På denne baggrund kan jeg anbefale begge lovforslag og udtrykke håbet om, at det, vi her gennemfører, må medvirke til, at vi får en så smidig administration af landbrugsordningerne som overhovedet muligt, og at det, der skal foretages, må blive til gavn for den danske landbostand.

Karlskov Jensen: Jeg er enig med hr. H. C. Toft i, at vi har haft en grundig og saglig udvalgsbehandling og fået belyst mange af de spørgsmål, der har relation til dette lovforslag, der ikke fylder så forfærdelig meget i sidetal, men som alligevel er overmåde betydningsfuldt for administrationen af alle de EF-forordninger, -direktiver osv., som vi skal leve under og med i fremtiden. Jeg vil